

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/60/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114216249
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114216249.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpeného spoločnosťou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti žalovanému: R. P., F.. XX.X.XXXX, T. U. XX, XXX XX P., za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného: 1. Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, 2. VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 450,52 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie sumy 394,90 Eur s 9,5% úrokom z omeškania z tejto sumy od 18.10.2011 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 55,62 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 23,08 Eur od 18.6.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5% ročne zo sumy 8,96 Eur od 18.7.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5% ročne zo sumy 13,54 Eur od 18.8.2011 do zaplatenia a vo výške 9,5% ročne zo sumy 10,04 Eur od 18.9.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

Náhradu trov konania vedľajším účastníkom **n e p r i z n á v a**.

Žalobcovi **v r a c i a** časť súdneho poplatku za návrh vo výške 3,80 Eur prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu 9.6.2014 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 450,52 Eur z titulu ceny za neuhradené služby spolu s úrokom z omeškania a náhradou trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že pohľadávku voči žalovanému mu jeho právny predchodca spoločnosť Slovak Telekom, a.s. postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013 registrovanou na tunajšom súde. Žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. v zmysle ust. § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu o pripojení, na základe ktorej mu právny predchodca žalobcu poskytoval služby elektronickej komunikácie a žalovaný sa zaviazal platiť za ne riadne a včas poplatky uvedené v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť a cenu riadne poskytnutých služieb vyúčtovaných faktúrami vo výške 10,04 Eur so splatnosťou 17.9.2011, vo výške 8,96 Eur so splatnosťou 17.7.2011, vo výške 13,54 Eur so splatnosťou 17.8.2011, vo výške 394,90 Eur so splatnosťou 17.10.2011 a vo výške 23,08 Eur so splatnosťou 17.6.2011 nezaplatil.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci mu to súd pri príprave pojednávania uložil a žalobu s prílohami mu doručil ešte dňa 10.7.2014.

Do konania na podporu žalovaného vstúpili vedľajší účastníci. Podaním doručeným súdu 17.7.2014 Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ oznámilo svoj vstup dokonania v označenej právnej veci k sp. zn. 13C/161/2014. Elektronickým podaním zo dňa 18.12.2014 bez výzvy súdu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ oznámilo, že do konania vstúpilo ako vedľajší účastník na strane žalovaného len čo sa týka zmluvných pokút vo výške 394,90 Eur. Čo sa týka zmluvných pokút spolu vo výške 394,90 Eur, považuje ich za neprijateľné zmluvné podmienky a ako také za neplatné. Vo všeobecnosti uviedol, že otázka neprijateľnosti a teda neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telekom už bola judikovaná rozsudkami Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/163/2011 a 4C/161/2011 v spojení s rozsudkami Krajského súdu Prešov. Žalobca má zákonom zakázané predmetnú podmienku o zmluvnej pokute používať (§ 53a OZ). Navyiac, táto zmluvná podmienka je neplatná aj podľa klasickej civilistiky, pre jej neurčitost'. Z uvedených dôvodov navrhuje zamietnuť žalobu v časti, v ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie zmluvných pokút vo výške 394,90 Eur. Súčasne si zo sumy 394,90 Eur, ako nároku so samostatným skutkovým základom, uplatňuje náhradu trov konania. Súčasne navrhol, aby v prípade, že sa na vytyčené termíny pojednávania nedostaví, súd pojednával v ich neprítomnosti a v neprítomnosti ich právneho zástupcu.

Po výzve súdu na doplnenie návrhu zobral žalobca písomným podaním zo dňa 30.6.2015 žalobu v časti o zaplatenie sumy 394,90 Eur s príslušenstvom späť.

Keďže v danom prípade predmet konania neprevyšuje sumu 1000,- Eur (tzv. „drobný spor“ podľa § 200ea ods. 1 O.s.p.), súd vec v súlade s ust. § 115a ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania.

Žalobca zobral svoj návrh v časti o zaplatenie sumy 394,90 Eur s príslušenstvom späť, a preto súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. v tejto časti zastavil.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, predloženej zmluvy o pripojení, faktúr právneho predchodcu žalobcu pre žalovaného s pripojeným prehľadom poplatkov, a na základe zhodných (resp. nespochybných) tvrdení účastníkov (§ 120 ods. 3 O.s.p.) a vykonaných dôkazov zistil tento skutkový stav:

Z nespochybných tvrdení žalobcu a predložených listín vyplýva, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o pripojení, na základe ktorej mu právny predchodca žalobcu poskytoval služby podľa zvoleného programu služieb a žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb. Cena bola stanovená odkazom na cenník poskytovateľa. Žalovaný porušil svoju povinnosť a cenu poskytnutých služieb vo výške 55,62 Eur vyfakturovaných mu predloženými faktúrami nezaplatil. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013 právny predchodca žalobcu tieto pohľadávky voči žalovanému postúpil žalobcovi.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase vzniku omeškania - výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

V danom prípade mal súd na základe zisteného skutkového stavu za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o pripojení umožnil žalovanému využívať telekomunikačné služby za čo mal nárok na úhradu ceny za službu, a keďže žalovaný cenu poskytnutých služieb právnomu predchodcovi žalobcu nezaplatil a je v omeškaní s plnením svojho peňažného dlhu, a právny predchodca žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému postúpil žalobcovi, tento nárok žalobcu nebol v konaní nijako spochybnený a súd nezistil žiadne oslabenie nároku alebo iný zákonný dôvod, ktorý by bránil uplatniť alebo priznať žalobcovi plnenie ceny za služby voči žalovanému (§ 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa), súd posúdil návrh žalobcu ako dôvodný a žalovanému uložil povinnosť na jej úhradu spolu s úrokmi z omeškania z dlžnej sumy uplatnenými v súlade so zákonom.

O trovách konania bolo potrebné rozhodnúť podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu účastníkov v konaní, keď vo väčšom rozsahu zoberal žalobca svoj návrh späť, čím z procesného hľadiska zaviniel zastavenia konania a bol by povinný nahradiť jeho trovy, z hľadiska vyúčtovaných úkonov (prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd) bol úspešný iba čiastočne, v prevyšujúcej časti bol v konaní úspešný žalovaný a mal by tak nárok na náhradu pomernej časti trov konania, keďže si však ich náhradu neuplatnil a žiadne trovy mu ani nevznikli, a procesne pomerne neúspešnejší žalobca na ich náhradu nemá právo, súd náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z nich.

O trovách konania vedľajšieho účastníka, resp. vedľajších účastníkov, ktorí vstúpili do konania na podporu žalovaného, súd rozhodoval tiež podľa § 142 ods. 2 O.s.p., vzhľadom na to, že žalovaný, popri ktorom sa konania zúčastnili, a od ktorého postavenia svoj úspech odvodzujú, mal vo veci úspech len čiastočný. Vedľajší účastníci tak mali nárok na náhradu len pomernej časti trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie jeho práva, keďže však ich trovy pozostávali len z trov právneho zastúpenia, ktoré súd na uplatňovanie alebo bránenie práva žalovaného proti žalobcovi v prejednávanej veci nepovažoval za účelné, súd im ich náhradu nepriznal.

V súvislosti s aplikáciou ust. § 142 ods. 2 Os.p., ktorá predpokladá len čiastočný úspech vo veci a náhradu pomernej časti trov konania, súd poukazuje na to, že vedľajší účastník vo svojom elektronickom podaní z 18.12.2014 (v rozpore s obsahom predchádzajúceho) síce uviedol, že do konania vstúpil len čo sa týka zmluvných pokút vo výške 394,90 Eur, avšak okrem toho, že predmetom konania, podľa toho, ako ho v návrhu vymedzil žalobca, bolo zaplatenie ceny za poskytnuté služby (a nie zmluvná pokuta ako nárok „so samostatným skutkovým a právnym základom“ tak ako to uviedol vedľajší účastník), procesné predpisy v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. neumožňujú vedľajším účastníkom vstup do konania iba ohľadom časti predmetu konania, ale len popri účastníkovi konania - teda v rozsahu jeho postavenia (podľa ust. § 93 ods. 4 O.s.p. majú rovnaké práva a povinnosti). Konanie (z pohľadu žalovanej) pritom tvorí jeden celok, jeho predmet i žalovaného (na podporu ktorého do konania združenie vstúpilo) určuje žalobca, ktorý je dominus litis, a vedľajší účastník ním nedisponuje. V tejto súvislosti, na podporu záveru o vstupe vedľajšieho účastníka do celého konania (vzhľadom na dodatočné deklarovanie jeho obmedzeného vstupu), súd poukazuje aj na to, že vedľajší účastník do konania vstúpil už svojím prvým podaním, a to neobmedzene. Napokon súd pripomína, že aj pri určení trov právneho zastúpenia (odmeny advokáta za zastupovanie) podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. sa za tarifnú hodnotu úkonu (základ, z ktorého

sa určuje sadzba odmeny) považuje výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby.

Pri súčasnom posudzovaní účelnosti uplatnených trov konania súd prihliadal na celkový predmet konania, postavenie konajúcich subjektov, a povahu a účelnosť ich úkonov vo vzťahu k ich potrebe na uplatňovanie alebo bránenie práva žalovaného, a k priebehu a výsledku konania. Je samozrejmé, že každý účastník má v konaní právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, toto právo však nemožno spájať automaticky s právom na náhradu všetkých trov právneho zastúpenia.

Pravidlá pre rozhodovanie súdu o náhrade trov konania sú ustanovené v § 142 až 150 O.s.p. Pre všetky prípady rozhodovania súdu o náhrade trov konania platí zásada, podľa ktorej môže byť účastníkovi konania priznaná náhrada len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (teda nie všetky náklady majúce povahu trov konania). Pojem „účelnosť“ treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013). Pri posudzovaní trov, ako vyplýva z ust. § 150 O.s.p., pritom súd prihliada aj na okolnosti kedy (a teda aj či) účastník uviedol skutočnosti a dôkazy (významné v konaní).

Vyššie uvedené pritom treba hodnotiť osobitne dôsledne práve v súvislosti s trovami vedľajších účastníkov, ktorí do konania vstupujú dobrovoľne, a princípom proporcionality, právnej istoty a predvídateľnosti práva. Žalobca síce nesie zodpovednosť za výsledok konania a s tým spojené trovy (vrátane predvídateľných trov účastníkov), nemôže ale predvídať vstup (všetkých) vedľajších účastníkov a regulovať ich počet, ktorý je prakticky neobmedzený, a ktorým povinná náhrada všetkých ich trov žalobcom by tak bola v rozpore s princípom spravodlivosti. Vychádzajúc zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku, a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, preto treba prihliadať aj na primeranosť súvisiacu s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhládavanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva. Toto sa potom premieta do dôkladného posudzovania úkonov vedľajších účastníkov (ktorí do konania vstupujú dobrovoľne po svojej úvahe), či boli spôsobilé priniesť účastníkovi, popri ktorom sa vedľajší účastníci konania zúčastňujú, priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a teda významné na uplatňovanie alebo bránenie jeho práva, a zároveň aj potrebné pre priaznivejšie rozhodnutie vo veci (s prihliadnutím na ich povahu, pravidlá súdneho konania a spôsob realizácie), či už z hľadiska procesného alebo z hľadiska hospodárnosti, a teda na tento účel aj efektívne (účelne) vynaložené. V tejto súvislosti súd uvádza, že sa stotožňuje so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorých trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. ... Vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadal právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám, či už v postavení vedľajšieho účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013).

V prejednávanej veci si pritom vedľajší účastníci uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia už za samotné prevzatie a prípravu zastúpenia (hoci za účastníkov označení neboli a do konania vstúpiť nemuseli) a za vyjadrenie zo dňa 12.12.2014 (doručené súdu 18.12.2014), ktoré vedľajší účastník urobil bez výzvy súdu (výzva s povinnosťou na vyjadrenie v uznesení podľa § 114 ods. 3 O.s.p. bola adresovaná iba účastníkom), ktoré nebolo odôvodnené žiadnou zvláštnou procesnou situáciou, a v ktorom iba všeobecne uviedol, že zmluvné pokuty považuje za neprijateľné zmluvné podmienky bez toho, aby uviedol prečo by to tak malo byť - len s tým, že otázka neprijateľnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telekom už bola judikovaná označenými rozsudkami. Za stavu, kedy však

1. súd už z úradnej povinnosti v zmysle ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi,

2. predmetom konania, podľa toho ako ho v návrhu skutkovo vymedzil žalobca, bola cena za služby (a nie zmluvné pokuty),

3. vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo všeobecné, neurčité a bez významu k predmetu konania, keď označené rozsudky Okresného súdu Bardejov neurčili za neprijateľnú každú zmluvnú pokutu vo všeobecnosti, ale len zmluvné podmienky v dodatkoch k zmluvám o pripojení, ktorými boli predávané mobilné telefóny, a ktoré neboli predmetom tohto konania,

4. platí zásada iura novit curia (súd pozná právo), a

5. z obsahu vyjadrenia vedľajšieho účastníka vyplýva, že sa týkalo a bolo vypracované a uplatňované hromadne vo viacerých obdobných prípadoch, nemožno považovať trovy právneho zastúpenia vedľajších účastníkov za tieto úkony, ktoré neboli spôsobilé a potrebné na privedenie priaznivejšieho rozhodnutia pre žalovanú, za vynaložené účelne, a teda za potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva.

Za tejto situácie sa zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu napĺňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, zároveň javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. Vzhľadom na uvedené súd náhradu trov konania vedľajším účastníkom nepriznal.

O vrátení časti zaplateného súdneho poplatku súd rozhodol podľa § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb., podľa ktorého poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania sa vráti, ak sa návrh vzal späť pred prvým pojednávaním, v spojení s ust. § 11 ods. 4 tohto zákona, podľa ktorého sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Žalobca zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 27,- Eur, po čiastočnom späťvzati mal byť podľa zostávajúceho predmetu konania súdny poplatok zaplatený vo výške 16,50 Eur, a jeho preplatok krátený o sumu 6,70 eur mu preto súd vracia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.